

26147 LLEI 28/1992, de 24 de novembre, de mesures pressupostàries urgents. («BOE» 283, de 25-11-1992.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Exposició de motius

1

El creixement del dèficit públic durant el primer semestre de l'any ha obligat el Govern a actuar amb urgència i rigor sobre els ingressos i despeses públics amb la finalitat d'assegurar el compliment dels objectius del Programa de Convergència, mitjançant l'aprovació del Reial decret llei 5/1992, de 21 de juliol, de mesures pressupostàries urgents.

Aquesta Llei té l'origen en el dit Reial decret llei, que, una vegada convalidat, ha estat tramitat com a projecte de llei, d'acord amb el que preveu l'article 86.3 de la Constitució espanyola.

2

Els tributs afectats per aquesta disposició són l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre el valor afegit, la generalitat dels quals determina que les seves modificacions siguin més efectives davant la conjuntura que les d'altres tributs del nostre sistema fiscal menys flexibles o amb finalitats més selectives.

L'impost sobre la renda de les persones físiques és objecte d'una elevació transitòria de les seves escales per a l'exercici 1992, que comporta l'adaptació corresponent de la taula de percentatges de retenció aplicable als rendiments del treball. Aquesta mateixa mesura es proposa per a 1993, mitjançant la seva inclusió en l'avantprojecte de llei de pressupostos generals de l'Estat.

Pel que fa a l'impost sobre el valor afegit, s'anticipa a l'1 d'agost de 1992 l'elevació del tipus impositiu general que s'hauria hagut de fer l'1 de gener de 1993 per complir els compromisos del nostre país amb la Comunitat Econòmica Europea. D'altra banda, l'aplicació immediata del nou tipus facilita l'absorció dels seus efectes inflacionistes per l'economia espanyola, i d'aquesta manera s'eviten efectes anunci indesitjables.

Aquestes modificacions s'introdueixen en la confiança que, una vegada superades les circumstàncies que han obligat a adoptar les mesures que recull aquesta Llei, es pugui tornar sobre els objectius d'evolució de les escales de l'impost sobre la renda de les persones físiques a què es refereix la disposició addicional vuitena de la Llei 18/1991, de 6 de juny.

3

En l'àmbit de la despesa, s'adopta, en primer lloc, una mesura que proporciona al Govern prou flexibilitat per graduar el ritme d'incorporació de nous empleats públics al servei de l'Administració, per a la qual cosa se suspèn parcialment, durant l'any 1992, la vigència de l'article 18 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

En segon lloc, es tipifica com a infracció administrativa l'abús o desviació a tercers de les prestacions farma-

cèutiques de la Seguretat Social a jubilats i altres col·lectius amb dret a aquestes, que no han de fer cap aportació econòmica per obtenir els medicaments o productes sanitaris. S'evita així que per complaença, tolerància o complicitat es prescriuin o dispensin medicaments utilitzant indegudament cartilles o documents de la Seguretat Social o els obtinguin gratuïtament els que no tenen dret a la prestació farmacèutica o que, si en tenen, han de satisfer l'aportació corresponent, fet que constitueix una desviació del sistema de prestació farmacèutica i un perjudici econòmic per a la Seguretat Social.

En tercer lloc, s'aborda una modificació de la prestació econòmica per incapacitat laboral transitòria, canvi que no implica una modificació del nivell de protecció dels treballadors, alhora que s'estableix una nova modalitat de la col·laboració voluntària de les empreses en la gestió de la Seguretat Social, les quals poden efectuar aquesta col·laboració respecte a la prestació econòmica esmentada, sense haver de col·laborar en l'assistència sanitària.

Finalment, també en matèria de despesa pública, es deroguen les prestacions procedents de l'extingit Fons d'Assistència Social, derogació que opera de futur, i que per tant no afecta les pensions ja causades o en tràmit de resolució, i sense que aquesta afecti la protecció dels seus possibles beneficiaris, ja que les situacions de necessitat en la vellesa o incapacitat ja estan cobertes, des de l'entrada en vigor de la Llei 26/1990, a través de les pensions no contributives de la Seguretat Social.

4

Finalment, la Llei aborda la modificació de determinats preceptes del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals, en la part relativa a societats i fons de capital de risc, la regulació dels quals s'ha mostrat insuficient per aconseguir les finalitats que estaven cridades a complir, la qual cosa determina la necessitat de la seva modificació urgent per tal de definir un nou marc que redundi en la capacitat de competència de les empreses espanyoles amb vista a la posada en marxa del Mercat Interior Comunitari.

Article 1. Modificació del tipus impositiu general de l'impost sobre el valor afegit.

1. Amb efectes a partir del dia 1 d'agost de 1992, l'apartat 1 de l'article 27 de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queda redactat de la manera següent:

«1. L'impost s'exigeix al tipus del 15 per 100, llevat del que disposen els articles següents.»

2. Es modifica l'article 16, número 6, de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, i s'hi afegeix un paràgraf amb el text següent:

«En supòsits d'elevació dels tipus impositius, la rectificació que impliqui un augment de les quotes repercutides als destinataris, que no siguin empresaris o professionals subjectes passius de l'impost, es pot efectuar el mes en què tingui lloc l'entrada en vigor dels nous tipus impositius.»

Article 2. Modificació de les escales de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Amb efectes per a l'impost que es meriti pels períodes impositius que finalitzin el 1992 després del 22 de juliol de l'any esmentat, l'escala que conté l'apartat u de l'article 74

de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda substituïda per la següent:

«Base liquidable fins a pessetes	Quota íntegra - Pessetes	Resta base liquidable fins a pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
400.000	0	600.000	20,00
1.000.000	120.000	570.000	22,00
1.570.000	245.000	570.000	24,50
2.140.000	385.050	570.000	27,00
2.710.000	538.950	570.000	30,00
3.280.000	709.950	570.000	32,00
3.850.000	892.350	570.000	34,00
4.420.000	1.086.150	570.000	36,00
4.990.000	1.291.350	570.000	38,00
5.560.000	1.507.950	570.000	40,00
6.130.000	1.735.950	570.000	42,50
6.700.000	1.978.200	570.000	45,00
7.270.000	2.234.700	570.000	47,00
7.840.000	2.502.600	570.000	49,00
8.410.000	2.781.900	570.000	51,00
8.980.000	3.072.600	570.000	53,50
9.550.000	3.377.550	en endavant	56,00»

2. Als mateixos efectes, l'escala que conté l'article 91 de la Llei de l'impost queda substituïda per la següent:

«Base liquidable fins a pessetes	Quota íntegra - Pessetes	Resta base liquidable fins a pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
800.000	0	1.200.000	20,00
2.000.000	240.000	625.000	24,50
2.625.000	393.125	625.000	27,00
3.250.000	561.875	625.000	30,00
3.875.000	749.375	625.000	32,00
4.500.000	949.375	625.000	34,00
5.125.000	1.161.875	625.000	36,00
5.750.000	1.386.875	625.000	38,00
6.375.000	1.624.375	625.000	40,00
7.000.000	1.874.375	625.000	42,50
7.625.000	2.140.000	625.000	45,00
8.250.000	2.421.250	625.000	47,00
8.875.000	2.715.000	625.000	49,00
9.500.000	3.021.250	625.000	51,00
10.125.000	3.340.000	875.000	53,50
11.000.000	3.808.125	en endavant	56,00»

Article 3. Modificació de la taula de percentatges de retenció a compte sobre rendiments del treball.

Sense perjudici del que disposa l'article 98 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la taula de percentatges de retenció que conté l'apartat u de l'article 46 del Reglament de l'impost, aprovat per l'article 1r del Reial decret 1841/1991, de 30 de desembre, queda substituïda per la següent, amb efectes a partir de l'1 d'agost de 1992:

«Import rendiment anual - Pessetes	Nombre de fills i altres descendents											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11 o més
Fins a 1.000.000	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Més d'1.000.000	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Més d'1.100.000	3	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0

«Import rendiment anual - Pessetes	Nombre de fills i altres descendents											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11 o més
Més d'1.200.000	6	4	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Més d'1.300.000	7	6	4	3	1	1	1	0	0	0	0	0
Més d'1.400.000	8	7	5	3	3	2	1	1	0	0	0	0
Més d'1.600.000	10	9	7	6	5	4	3	1	1	0	0	0
Més d'1.800.000	12	11	10	9	8	6	5	4	3	1	0	0
Més de 2.000.000	14	13	12	11	10	8	7	6	5	4	3	1
Més de 2.200.000	15	14	13	12	11	10	8	7	7	6	5	3
Més de 2.500.000	17	15	15	14	13	12	11	9	9	8	7	5
Més de 2.800.000	18	17	16	15	14	13	13	12	10	10	9	7
Més de 3.200.000	19	18	17	17	16	15	14	14	13	11	10	9
Més de 3.600.000	20	19	19	18	17	17	16	15	15	14	12	11
Més de 4.000.000	21	20	20	20	19	19	18	17	16	15	12	11
Més de 4.600.000	23	22	22	21	21	20	19	18	18	17	16	14
Més de 5.200.000	25	24	24	23	23	22	21	20	19	18	17	16
Més de 6.000.000	26	25	25	24	24	24	23	22	22	21	20	19
Més de 7.000.000	28	27	27	26	25	25	25	25	24	24	23	22
Més de 8.000.000	31	30	30	29	28	28	28	27	26	25	24	23
Més de 9.000.000	33	32	32	31	31	30	30	29	28	27	26	25
Més de 10.000.000	35	34	34	34	33	33	32	32	32	32	32	31
Més de 12.000.000	38	37	37	37	37	36	36	36	35	35	35	34
Més de 14.000.000	41	40	40	40	40	39	38	38	37	37	37	36
Més de 16.000.000	44	42	42	42	42	41	40	40	39	39	39	38
Més de 18.000.000	46	45	45	45	44	44	44	44	43	43	43	43
Més de 20.000.000	47	46	46	46	46	46	46	45	45	45	45	45»

Article 4. Suspensió temporal parcial de l'article 18 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

A partir del 23 de juliol de 1992, i durant l'exercici de 1992, se suspèn en l'àmbit de l'Administració de l'Estat, dels seus organismes autònoms i de l'Administració de la Seguretat Social la vigència de l'article 18 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, pel que fa a la necessitat que l'oferta d'ocupació pública contingui la totalitat de les places dotades pressupostàriament i que es trobin vacants i al fet que la publicació de l'oferta obliga els òrgans competents a procedir, dins el primer trimestre de cada any natural, a la convocatòria de les proves selectives d'accés per a les places vacants compromeses en aquesta i fins a un 10 per 100 addicional.

Article 5. Desviacions a tercers de la prestació farmacèutica de la Seguretat Social a jubilats i altres col·lectius.

1. El Ministeri de Sanitat i Consum i les altres administracions públiques competents han d'adoptar les disposicions i mesures adequades per a la inspecció i control de la utilització de les receptes de la Seguretat Social destinades a pensionistes i altres col·lectius exclosos del deure d'aportar cap quantitat per la dispensació de medicaments o productes sanitaris, amb la finalitat d'evitar-ne la desviació o utilització abusiva i amb especial atenció als casos en què es produeixin acumulació o reincidència de l'actuació esmentada.

2. Es considera una infracció molt greu qualsevol forma de desviació o utilització abusiva de les receptes esmentades i en concret els supòsits següents:

1r La prescripció de medicaments o productes sanitaris en models de receptes de la Seguretat Social que no obliguen a cap aportació a aquesta, per a ús o consum de persones que no siguin titulars del dret a la gratuïtat esmentat en la prestació farmacèutica de la Seguretat Social.

2n La tolerància o la connivència de les persones titulars del dret específic a la gratuïtat esmentat, per a la utilització de les seves cartilles o documents de la Seguretat Social, amb la finalitat de facilitar-ne la utilització desviada o abusiva.

3r La dispensació de medicaments o productes sanitaris de manera gratuïta i amb càrrec a la Seguretat Social, a persones que no tinguin aquest dret a la gratuïtat, en què hi hagi tolerància, complaença o complicitat amb la desviació o l'abús.

4t L'obtenció gratuïta de medicaments o productes sanitaris amb càrrec a aquestes receptes per part de tercers no titulars del dret a la gratuïtat esmentat.

3 L'obligació de rescabalar els perjudicis econòmics ocasionats a la Seguretat Social per les infraccions anteriors s'ha de declarar i quantificar en la resolució administrativa corresponent i és exigible solidàriament a tots els declarats responsables de la infracció.

4 Les sancions corresponents a les infraccions descrites anteriorment, sense perjudici de les responsabilitats penals en què es pugui incórrer, són les següents.

1r Per a les actuacions descrites a l'apartat 2.1r anterior, les que preveu l'apartat C de l'article 67 del Decret 3160/1966, de 26 de desembre, pel qual s'aprova l'Estatut jurídic del personal mèdic de la Seguretat Social.

2n Per a les actuacions descrites als apartats 2.2n i 4t anteriors, la pèrdua de la gratuïtat total o parcial de la prestació farmacèutica, i a més s'ha d'abonar la totalitat de l'import del medicament o producte sanitari prescrit pels períodes que preveu l'apartat 1.3 de l'article 46 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

3r Per a les actuacions descrites a l'apartat 2.3r anterior, les que preveu l'article 109.1.c de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

Article 6. Modificacions de la legislació de Seguretat Social.

1. Es modifica el número 1 de l'article 129 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 2065/1974, de 30 de maig, que passa a tenir la redacció següent:

«El subsidi s'abona, en cas d'accident de treball o malaltia professional, des de l'endemà de la baixa a la feina, i és a càrrec de l'empresari el salari íntegre corresponent al dia de la baixa.

En cas de malaltia comuna o d'accident no laboral, el subsidi s'abona, respectivament, a partir del setzè dia de baixa a la feina ocasionada per la malaltia o l'accident, i és a càrrec de l'empresari l'abonament de la prestació al treballador des dels dies quart al quinze de baixa, tots dos inclosos.»

2. S'afegeix l'apartat d) a l'article 208 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 2065/1974, de 30 de maig, amb el contingut següent:

«d) Assumint directament el pagament, al seu càrrec, de les prestacions econòmiques per incapacitat laboral transitòria derivada de malaltia comuna o accident no laboral, en les condicions que estableixi el Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Les empreses que s'acullin a aquesta forma de col·laboració tenen dret a reduir la quota a la Seguretat Social, mitjançant l'aplicació del coeficient que, a aquest efecte, fixi el Ministeri de Treball i Seguretat Social.»

Article 7. Supressió de les pensions assistencials.

1. A partir del 23 de juliol de 1992, queden suprimides les pensions assistencials que regulen la Llei de 21 de juny de 1960 i el Reial decret 2620/1981, de 24 de juliol.

2. No obstant el que preveu el número anterior, els que abans del 23 de juliol de 1992 ja tenien reconegut el dret a les pensions que aquest esmenta, les continuen percebent en els termes i les condicions que preveia la legislació específica que les regulava.

De la mateixa manera, les sol·licituds de reconeixement de les pensions assenyalades que, a l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/1992, de 21 de juliol, estiguin pendents de resolució, s'han de resoldre d'acord amb la seva normativa específica.

Article 8. Societats i fons de capital de risc.

Els preceptes del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, que s'indiquen a continuació, queden redactats de la manera següent:

1. L'apartat 1 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Als efectes d'aquest Reial decret llei, es consideren societats de capital de risc les societats anònimes l'objecte exclusiu de les quals sigui la promoció o foment, mitjançant la presa de participacions temporals en el seu capital, d'empreses no financeres, de dimensió petita o mitjana, que duguin a terme activitats relacionades amb la innovació tecnològica o d'una altra naturalesa, en els termes que es determinin per reglament.»

2. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Les societats i fons de capital de risc han d'adequar la seva política d'inversions als criteris que expressament estableixin els seus estatuts o reglaments d'inversió, respectivament.

En tot cas han de mantenir, com a mínim, el 50 per 100 del seu actiu en accions o participacions en el capital d'empreses de les que assenyalava l'article 12.1, sense que, amb les condicions que s'estableixin per reglament, puguin adquirir accions o participacions en el capital d'empreses d'una altra naturalesa.

Es poden establir per reglament limitacions a la concentració de l'actiu de les societats i fons de capital de risc en una mateixa empresa o grup d'empreses.»

3. L'apartat 2, lletra b), de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Exempció parcial dels increments de patrimoni que obtinguin de l'alienació d'accions i participacions en el capital de les empreses en què participin, d'acord amb l'escala de coeficients següent, segons l'any d'alienació computat des del moment de l'adquisició:

- I. A partir del tercer any i fins al sisè inclòs, el 0,99.
- II. Els anys setè i vuitè, el 0,80.
- III. Els anys novè i desè, el 0,50.

Els dos primers anys i a partir de l'onzè no s'hi aplica exempció.»

4. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«1. Es faculta el Govern per desplegar el que disposa aquest capítol.

2. Amb les adaptacions oportunes prèvies, es pot autoritzar la creació de societats i fons de capital de risc que provinguin de la transformació de societats i fons ja existents.

3. També es poden establir regles o períodes especials d'adaptació de les societats i fons de capital de risc actualment existents al que disposa aquest article.»

Disposició derogatòria única.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queda derogat el Reial decret llei 5/1992, de 21 de juliol.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 24 de novembre de 1992.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ